

ALLEEN OP DE WERELD & CO

Blijspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK-KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALLEEN OP DE WERELD & CO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK-KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

ADRIAAN PLAKKER, 55 jaar eigenaar huwelijksbureau

CORNELIS, z'n broer, 49 jaar

MEVROUW DE WIT, werkster

Kantoormeisjes;
ANITA, 25 jaar
PAULIEN, 18 jaar

Huwelijkskandidaten;
VERDUIN, 45 jaar
HERMAN, z'n zoon, 22 jaar
MEVROUW DE KLERK, 44 jaar
STRIJKER, violist
JUFFROUW VINK, onderwijzeres
FRAU OBERMAIER
OVERSTE BLATER, 60 jaar
FREDERIK JANSEN, 26 jaar

JOHANNA - vrouw van Adriaan, 45 jaar

De grote rolbezetting is geen enkel bezwaar voor een kleinere vereniging. Verschillende rollen kunnen dubbel gespeeld worden.

EERSTE BEDRIJF

(Als doek opgaat is het toneel even leeg, dan komen gelijktijdig van weerskanten, de broers Adriaan en Cornelis Plakker op. Adriaan map met brieven bij zich. Ze lopen elkaar midden op het toneel bijna tegen het lijf, kijken elkaar even kwaad aan, lopen allebei weer naar deur; bedenken zich, lopen weer naar midden kijken elkaar nog weer eens kwaad aan. Tegelijk nors: Mogge. Dan allebei naar hun bureau's, die tegenover elkaar staan; kijken elkaar weer een ogenblik kwaad aan, gaan dan zitten)

CORNELIS: Toch blijf ik er bij.

ADRIAAN: En ik blijf er ook bij.

CORNELIS: Dan blijven we allebei... punt.

ADRIAAN *(kwaad)*: En ik blijf er bij dat het geen gezicht is.

CORNELIS: En ik sta er op dat het er bijkomt.

ADRIAAN *(zucht)*: 'k Wou dat je maar weggebleven was.

CORNELIS: Dat zei je eergisteren ook niet, toen ik terug kwam en je geld van me nodig had om dit bureau voort te zetten. Je zaak is immers zo achteruit gegaan, dat je het alleen niet meer redden kunt. Maar je hebt in wezen niet eens verstand van zaken.

ADRIAAN *(vliegt op)*: Jij soms wel?

CORNELIS *(rustig)*: Ik wel ja... daarom ben je nu op mij aangewezen. Geef het nu maar eerlijk toe, jij bent geen doordouwer. Je geeft altijd veel te veel toe.

ADRIAAN *(zuchtend)*: Ja, en ik zal er nu ook wel weer onder door moeten. Jij zit weer net zolang te zaniken tot je je zin krijgt. Deed je vroeger als kind ook altijd.

CORNELIS *(spottend)*: Ja..., maar nu mijn geld er bij in zit, heb ik hier net zoveel te vertellen als jij.

ADRIAAN *(windt zich weer op)*: Maar die naam... die naam is van mij... van mij alleen. Daar zou jij nooit op gekomen zijn. *(staart even voor zich uit)* Huwelijksbureau "Alleen op de Wereld".

CORNELIS: En co...

ADRIAAN *(onverstoorbaar)*: "Alleen op de wereld". Dat heeft altijd mensen, die zich werkelijk eenzaam voelden aangetrokken. *(kwaad)* En nu kom jij hier met je... met je...

CORNELIS: Met m'n Co!

ADRIAAN: Je co... 't Klinkt gewoon belachelijk en waar slaat dat nou op. *(minachtend)* Alleen op de wereld en compagnon.

CORNELIS *(springt op)*: Wáát... daar heb ik nog niet eens aan gedacht. Voor mij was die Co, de Co van Cornelis. *(naar Adriaan, slaat op z'n schouder)* Man dat is het nou net. Wat

zoekt iemand die alleen is? (*stoot hem aan*) Nou... zeg het es.

ADRIAAN (*aarzelend*): Nou ja... als je alleen bent zoek je vaak iemand om mee samen te werken; een... eh... een... nou ja.

CORNELIS: Een compagnon ja. Het is een prachtnaam voor onze zaak: "Alleen op de... wereld... en co".

ADRIAAN (*die zich nog niet gewonnen geeft*): Maar de mensen die hier komen zoeken iemand om mee te trouwen... en toch zeker niet om mee samen te werken.

CORNELIS (*lacht*): Maar in een huwelijk moet je juist samenwerken.

ADRIAAN: Alsjeblieft geen dubbelzinnige grapjes, 't is hier een nette zaak.

CORNELIS: Wat...? Is samen afwassen, bedden opmaken, boodschappen doen enz. ook al dubbelzinnig? Man laat naar je kijken. Juist in een huwelijk moet je alles samen doen.

ADRIAAN: Dat zal jij weten... je bent nooit getrouwd geweest.

CORNELIS: En jij wel, dat weten we!

ADRIAAN (*nors*): Laat dat er buiten.

CORNELIS: Goed... dan maar ter zake. M'n Co blijft achter de wereld staan. Of Co gaat weer weg en trekt z'n handen van de zaak af.

ADRIAAN (*verbeten*): Als je geld hebt kun je baas spelen over een ander.

CORNELIS: Ik speel geen baas... ik sta alleen maar op die Co... dus Co mag blijven? (*Adriaan mompelt wat*) Goed, vertel me nu dan maar eens of je nog aanvragen voor inschrijving hebt liggen. Je hebt twee dagen lang over de zaak gepraat maar ik zal er toch met m'n neus op moeten zitten voor ik de gang van zaken ken.

ADRIAAN: Even kijken (*telt*) acht... twaalf... zestien... twintig brieven liggen er nog.

CORNELIS (*gaat op bureau zitten*): Eigenlijk nog niet zo'n gek idee zo'n huwelijksbureau. D'r is toch dik geld mee te verdienen... als je maar zakelijk bent. Je moet de mensen natuurlijk zolang mogelijk aan het lijntje houden. Als je in de gaten hebt dat ze de moed opgeven, dan plak je maar gauw een stel aan elkaar. Doe je je naam ook nog eer aan Adriaan Plakker.

ADRIAAN (*verontwaardigd*): Als je er zo over denkt, stap er dan maar weer uit. Ik heb een serieuze zaak en probeer de mensen echt te helpen.

CORNELIS (*lacht hem uit*): Wel gevoelig... Je doet het toch zeker alleen om geld aan te verdienen? Ik wil m'n kapitaaltje hier graag verdubbeld zien, of dacht je dat ik hier ging zitten om met een ander mee te genieten als ze trouwen.

ADRIAAN: Jij bent altijd een harde geweest als het om geld ging.

CORNELIS: Wat moet je anders tegenwoordig. Je moet vooruit kijken. Als je vijf en zestig bent doe je niet veel met dat beetje a.o.w... Zeg, als er (*wijst op brieven*) toevallig nog een rijke weduwe bij is wil ik me daar wel over ontfermen.

ADRIAAN: Praat geen nonsens.

CORNELIS: Vertel me dan maar hoe je het werk hier wilt verdelen.

ADRIAAN: Help jij maar met de administratie. Ik verzorg het persoonlijke vlak, praat veel met de mensen. Probeer hun karakter te kennen, je moet echt met mensenkennis te werk gaan wil je succes hebben. Je zult hier serieus moeten werken, anders gooi ik nog liever de zaak overhoop.

CORNELIS (*spottend*): Toch wel een lachertje dit huwelijksvak vooral nu ik er bij inzit. Jij een gescheiden man, ik een ouwe vrijgezel.

ADRIAAN (*vinnig*): Jij bent wat vrouwen betreft anders nooit te kort gekomen, dacht ik.

CORNELIS: Ben ik ook niet broeder. (*poëtisch*) De mooiste bloemen heb ik geplukt. Wel eens een heel boeket in een paar dagen. 't Leven is goed als je het mooie maar ziet.

ADRIAAN (*jaloers*): Jij was vroeger de lieveling van vader... jij kon altijd de 'mooie jongen uithangen.

CORNELIS: En de liefde voor de natuur, voor de bloemen die had ik van hem geërfd. En nu wil je mij de administratie laten doen. Hoe kom je er op. Je zou me beter die dameskandidaten kunnen laten testen.

ADRIAAN: Je bent nog dezelfde losbol van vroeger, al loop je al tegen de vijftig. (*pakt brieven*)

CORNELIS: Dat is dan m'n tweede jeugd... Zeg waar blijft je personeel eigenlijk?

ADRIAAN: Dat begint om negen uur en 't is nog kwart voor.

CORNELIS: Is dat eigenlijk niet te veel, twee meisjes voor kantoor en nog een werkster. Dat moet allemaal betaald worden.

ADRIAAN: En als jij hier wat verdienen wilt moet dat ook nog betaald worden.

CORNELIS: Dan zal ik m'n best eens doen. (*naar bureau van Adriaan*) Hoe lijken onze trouwlustigen, zitten er ook foto's in?

ADRIAAN: Nee, ik maak persoonlijk kennis met ze.

CORNELIS (*leest brief hardop*): 0... Graag wil ik me bij u in laten schrijven. Ben een dame van middelbare leeftijd. Niet onbemiddeld. Heb eigen huis en auto. Wil graag kennis maken met dito heer, slank postuur, die van reizen houdt. Hm, niet gek. (*pakt andere brief*) Hé... dat is een Duitse. Zeg, adverteer je ook al bij onze bureaus.

ADRIAAN: Nee... die zal hier wel ergens wonen.

CORNELIS (*kijkt op brief*): O ja, uit Enschede. (*leest*) Mein lieber Herr "Alleen op de wereld". Ich komme sie besuchen, want ich wil einen mann. Ich schreibe ein wenig Hollands'. Doch das sprechen ist besser. Wollen sie mich bitte ontvangen. Meine adresse ist (*lacht*) 't Wordt hier al internationaal (*er wordt geklopt*).

ADRIAAN: Binnen.

WERKSTER (*met emmer op, hoofddoek om, schort voor*): Morge heren.

ADRIAAN: Cornelis, dit is mevrouw De Wit, de werkster. Mevrouw De Wit, dit is m'n broer Cornelis. Die eergisteren terug is gekomen uit het buitenland. (*sarcastisch*) Hij is nu deelgenoot geworden hier. U hebt nu niet één maar twee bazen.

WERKSTER (*lachend*): Nou, twee heren dienen is heel gemakkelijk hè. (*geeft Cornelis hand*) Dan sel ik u maar welkom heten hier. (*wijst op Adriaan*) Hij is altijd niet even makkelijk. Maar 't went wel hoor. (*Cornelis lacht*)

ADRIAAN (*scherp*): Mevrouw De Wit!!!

WERKSTER: O ja. Zal ik hetzelfde maar doen als altijd meneer?

ADRIAAN: U doet maar, dat weet u beter dan ik.

WERKSTER: En hier ook maar weer een beetje opruimen?

ADRIAAN: Opruimen wel ja, maar niet weer in de brieven snuffelen. Daar blijft u af, begrepen.

WERKSTER: Gut meneer, was dat nou zo erg; och d'r waren toch zulke zielige brieven bij. Vooral van die mannen die zo eenzaam zijn. 't Ging me echt an me hart. 'k Heb er al eens sterk over nagedacht om me over een van hen te ontfermen. 'k Ben ook altijd maar alleen ziet u.

ADRIAAN (*bars*): Mevrouw De Wit, u blijft in het vervolg uit m'n kantoor en van m'n correspondentie af, verstaan?

WERKSTER: Gut. Ik werk hier toch ook in de zaak, ik mag toch wel weten wat hier omgaat.

ADRIAAN (*woedend*): Wat verbeeldt u zich wel. U bent hier alleen maar de werkster.

WERKSTER: Ja meneer... maar een werkster is ook een mens. U praat als iemand van vijftig jaar terug. U hoeft niet zo ondemocratisch te doen. Wij vrouwen zijn gemaniëreed. U bent een beetje achterlijk geloof ik.

ADRIAAN: Nou wordt het helemaal mooi. U hebt niets in mijn kantoor te maken dus u blijft van mijn bureau af. Ik bemoei me toch ook niet met uw werk?

WERKSTER: Daar zou ik anders niets op tegen hebben. U mag best

es ramen zemen. *(tot Cornelis)* Ik bekijk die dingen altijd veel breder ziet u.

ADRIAAN: Mens je werkt op m'n zenuwen, ga aan het werk.

WERKSTER: Zo meteen. U hebt maar bitter weinig vertrouwen in uw personeel, moet ik zeggen. Ik ben hier gekomen als werkster, maar ik ben van plan me een beetje op te werken, want een kantoorbaan lijkt me beter. Dus moet ik toch weten waar het hier om gaat.

CORNELIS *(geamuseerd)*: Dus u bent van plan hier medewerkster te worden?

WERKSTER: Dat nou niet meteen. Maar ik bedoel meer als eh... ja hoe zeg ik dat nou, o ja... als leerlinghuwelijksmakelaarster, hé, hé ik ben er.

CORNELIS *(lachend)*: Dat was een moeilijk woord mevrouw De Wit.

WERKSTER: Met moeilijke woorden red ik me best. M'n hart zit op de goeie plaats. Ik kan goed met mensen omgaan. 'k Heb ze altijd zo door. En iedereen wil toch graag vooruit in de wereld. Dus moet u me eigenlijk een kans geven. *(vertrouwelijk)* U wordt al een dagje ouwer meneer Adriaan. 'k Zou een rechterhand voor u kenne weze... En die zielige brieven grijpen me altijd zo aan hè. *(snuft, broers kijken elkaar aan)* Ja, gut meneer ander personeel vraagt altijd meteen om opslag, maar ik kijk meer in de toekomst ziet u.

ADRIAAN *(razend)*: Mens... je krijgt van mij ook opslag... maar verdwij... verdwij...!

WERKSTER: O.k. meneer, voor elkaar. *(zingend af)*

ADRIAAN: Ooh... Dat personeel.

CORNELIS: Ze heeft hart voor de zaak. *(grinnikend)* Maar jij bent er weer ingevlogen. 't Was haar alleen om die opslag te doen. Dat je zoiets niet door hebt. Die haaibaai wist precies hoe ze het aan moest pakken. En jij geeft weer toe. Geen wonder dat je zaak zo naar de bliksem gaat. Je had allang rijk kunnen zijn.

ADRIAAN: Och ik ben zo wel tevreden; als ik de mensen maar helpen kan *(iets vriendelijker)* 'k Ben toch blij dat je terug bent en me de zaak wilt helpen voortzetten.

CORNELIS: Zie je nu wel dat je een Co nodig hebt.

ADRIAAN *(weer nors)*: Och jij met je *(werkster lachend op)*.

WERKSTER: O, gut meneer. Dat bord buiten met "Alleen op de wereld en Co" wordt wel een giller hoor. De mensen lachen er allemaal om. 't Is ook zo gek, als je alleen bent dan heb je toch zeker geen Co.

ADRIAAN: Ga weg mens, ga aan je werk. *(werkster af)* Zie je nu wel

hoe belachelijk het is? Wat heb ik je gezegd.

CORNELIS (*lachend*): Adriaan... kun jij dan nooit eens ergens de humor van inzien. (*pakt brieven*) Man zoek hier zelf een aardig wijfje uit, een met centen dan kun je nog een goeie ouwe dag tegemoet zien. Over een paar jaar is het toch gedaan met dit soort werk. Dan gaan er meer scheiden dan trouwen en de rest gaat in de commune.

ADRIAAN (*staat op*): Ik ga eerst wat eten (*stemmen achter*). Daar is het personeel. (*Anita en Paulien op*)

MEISJES: Goedemorgen heren.

ADRIAAN: Goede morgen, willen jullie direct even...

CORNELIS: O, la, la. Zou je me niet eerst voorstellen aan dat vrouwelijk schoons. Nu ik je compagnon ben heb ik daar recht op. (*Adriaan stelt voor*)

ANITA (*samen lachend met Paulien*): Bent u dan soms die Co, die op dat naambord is gekomen?

CORNELIS: Goed geraden... Doet het goed hé?

PAULIEN (*gniffelend*): Staat alleen een beetje gek.

ADRIAAN (*kortaf tot Cornelis*): Ga jij nu ook maar eerst eten.

CORNELIS: De onderdirecteur gaat al. (*af*)

ADRIAAN: Zorgen jullie dat die brieven direct verzonden worden. Advertenties opgeven. Als er telefoontjes komen, spreek dan goed de juiste datum af. Hoeveel afspraken zijn er voor vanmorgen?

PAULIEN: Even kijken meneer. (*kijkt boek in*) Eh... drie meneer.

ADRIAAN: Juist... dan ga ik nu even. (*af. Paulien en Anita gaan zich wat opdoffen, spiegel, poeder, lipstick etc*)

PAULIEN: Zeg, hoe lijkt jou die nieuwe baas?

ANITA (*die haar neus poedert*): Wel aardig, maar dat kun je in een paar minuten niet bekijken. 'k Geloof niet dat hij zo serieus is als meneer Adriaan.

PAULIEN: Krijgen we helemaal een makkie. Er is nu al niet zo veel te doen.

ANITA: Als één van ons maar niet weg hoeft. Zo'n baan voor halve dagen krijg je nergens.

PAULIEN: Tenminste niet zo'n interessante. Maar ze zullen wel bij mij beginnen, ik ben de jongste. (*deur voorzichtig open en werkster op*)

WERKSTER: Dag schatjes. Gut, gut... Moet er weer bij geplamuurd worden...? Zonde hoor, jullie zijn zo mooi genoeg.

ANITA (*jolig*): Ah... mevrouw De Wit. Ga zitten, dan zullen we u ook wat bij pleisteren.

WERKSTER: O nee... ik ga later wel es helemaal in de revisie.

(*vertrouwelijk*) Moeten jullie horen (*luistert even aan deur*)... de werkster krijgt opslag...!

MEISJES (*tegelijk*): Wááát... opslag? (*werkster knikt trots*)

ANITA: En kreeg u dat zo maar ineens?

WERKSTER: Nou... nee ineens niet. 'k Heb het heel tactisch aangepakt.

PAULIEN: Hoe dan... de zaken gaan hier niet eens zo erg goed.

WERKSTER: Weet ik wel, maar dat heeft er niets mee te maken. Ik heb op z'n gemoed gewerkt... nee ik werkte op z'n zenuwen zei ie. En toen gaf ie me opslag. (*is onderwijl naar bureau gelopen en pakt brieven*)

ANITA: Mevrouw De Wit, ik geloof niet dat meneer er opgesteld is dat u in z'n brieven snuffelt.

WERKSTER: Snuffelen...? 'k Wou opruimen, daar ben ik toch voor. Ach gut... hier is die brief nog van vorige week, da's zo'n zielig geval.

PAULIEN: Niet doen... als meneer het ziet sta je zo op straat.

WERKSTER: Ach wat... Er zijn toch geen geheimen onder ons. Jullie zullen ook wel eens snuffelen of er wat voor je bij is. (*leest*) Wat een ellende in de wereld hé! Je krijgt er tranen van in je ogen. (*leest hier en daar een regel*) Voel me zo eenzaam, zoek een nette oppassende vrouw... graag vermogend. Ben drie keer getrouwd geweest, wat altijd op een mislukking uitliep. Hoop de vierde keer gelukkig te worden. (*tuurt*) Ben ... ben zeer aan... of afhankelijk. (*meewarig*) Ach die mannen zijn zo lief hé as ze afhankelijk zijn. (*neemt een andere brief*) Dat zal wel Spaans wezen dat ken ik niet lezen. (*Anita pakt haar vlug brieven af*)

ANITA: Nee, dat is Duits, mevrouw De Wit. Maar nu is het wel genoeg. Gaat u maar vast water opzetten voor koffie straks.

WERKSTER: Dat zal ik doen. Zeg hebben jullie die nieuwe Co al gezien? Leuke baas niet?

PAULIEN: Ja we hebben al kennis gemaakt. Maar ga nu toch koffie zetten! !

WERKSTER: Wou ik net doen... Eh... met z'n hoe velen zijn we nu...? 's Kijken...

PAULIEN (*plagend*): Met z'n vijven..., vier mensen en de werkster.

WERKSTER: Precies. (*loopt naar deur, draait zich kwaad om*) Zeg es... een werkster is ook een mens. (*mopperend af en meisjes gaan aan hun werk, dan telefoon, Paulien neemt op*)

PAULIEN: Ja, met huwelijksbureau "Alleen op de wereld"!

ANITA (*giechelend*): en Co.

PAULIEN (*hand op hoorn*): Wat zeg je?

ANITA: Vergeet de Co niet.

PAULIEN: O ja... *(in hoorn)* en een Co... Maar ik versta u niet... Met "Alleen op de wereld en Co."... Nee... eh madam... eh miss. *(zenuwachtig)* Toe kom es gauw. Dat is geloof ik die mevrouw van die Duitse brief.

ANITA: O jeetje mijn Duits is ook niet best. *(neemt over)* Ja bitte... Nein, nein ik bin nicht der Herr Plakker... seine assistente ja... ooh... sie kommen selbst... heute om tien *(schrijft)* Wie erwarten sie... Frau Obermaier... ja... ja... ich weisz... grüsz gott... *(stopt)*

PAULIEN *(bewonderend)*: Jij bent geweldig in Duits zeg.

ANITA: 't Leek wel een waterval, het zweet staat in m'n handen. En straks komt die frau Obermaier hier. *(er wordt geklopt)* Wie kan dat zijn. *(weer kloppen)* Jaaa... *(jongeman op, blijft even verwonderd bij deur staan, dan resoluut naar midden; Anita staat op)* Waarmee kan ik u van dienst zijn, meneer eh...

HERMAN: Verduin - Herman Verduin...

ANITA: Gaat u zitten. Waarmee kan ik u helpen?

HERMAN: Ja, ziet u ik wou graag de directeur spreken.

ANITA: Dat kan, als u een ogenblik zou willen wachten; meneer zit net aan z'n ontbijt.

HERMAN: Dan wacht ik graag even. *(meisjes nemen hem onderzoekend op)* Wilt u zich misschien ook in laten schrijven meneer, dat kunnen wij dan wel vast doen.

HERMAN: Ik...? Welnee *(kijkt even rond)* Werken jullie ook mee aan dat huwelijksgedoe?

PAULIEN: Ja natuurlijk; anders zaten we hier toch niet. Interessant werk hoor.

HERMAN: Dat zal wel.

ANITA: Toe Paulien wil jij meneer even zeggen dat er iemand voor hem is? *(Paulien af)*

HERMAN: Stom gedoe lijkt me dat om mensen aan elkaar te praten. *(minachtend)* D'r zal wel veel mee te verdienen zijn. 'k Begrijp niet dat er nog zoveel mensen invliegen.

ANITA *(kortaf)*: Daar kunt u niet over oordelen. U schijnt helemaal geen begrip te hebben waar het hier om gaat. Er wordt hier alleen naar gestreefd om eenzame mensen met elkaar in contact te brengen. Waar soms heel gelukkige huwelijken uit voortkomen.

HERMAN: En waar jullie natuurlijk alleen maar beter van worden.

ANITA *(neemt brieven op)*: Meneer zal zo wel komen. *(af)*

ADRIAAN *(op)*: Goedemorgen. *(geeft hand)* Meneer Verduin meen ik?

HERMAN: Ja die ben ik.

ADRIAAN (*naar bureau*): Komt u hier zitten... Zo en wat is het doel van uw komst?

HERMAN: Ik zal maar met de deur in huis vallen, ik kom voor m'n vader. Ik heb van hem te horen gekregen dat hij zich hier heeft laten inschrijven omdat hij wil hertrouwen... En daar ben ik evenals m'n zuster vierkant tegen.

ADRIAAN (*verwonderd*): Zo, zo... Ja, uw vader heeft zich hier inderdaad laten inschrijven. Me dunkt dat u zich daar geen zorgen over hoeft te maken. Uw vader is oud en wijs genoeg.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto